

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne takke partierne for modtagelsen af B 49 og den diskussion, der har udspringet sig som følge heraf, og sige med det samme, for at der ikke skal være nogen misforståelser omkring det, at det afgørende for Dansk Folkeparti er, som flere ordførere også har været inde på, at få sat de her emner på dagsordenen, få dem diskuteret tilbundsgående og selvfølgelig i den forbindelse få stillet alle de spørgsmål, der er relevante at få stillet, og at få sat et arbejde i gang, som også har en slutdato, som også har et tidspunkt, hvor vi skal prøve at finde nogle løsningsforslag.

Vi tror på, at det er nødvendigt, at den her debat bliver lidt formaliseret, og at vi får lagt lidt pres på os selv herinde i Folketinget, for at vi får taget nogle initiativer. Ellers risikerer vi, at debatten får lov til at køre, men at vi aldrig rigtig får slået nogen søm i.

Det er derfor, vi har fremsat B 49, som indeholder dels en procedure for den videre debat, dels en dato i den kommende folketingsamling, for at der skal komme nogle konkrete initiativer ud af det.

Vi er selvfølgelig med på, at hvis den her debat ikke udmønter sig i en vedtagelse af B 49, er det næstbedste, at den udmønter sig i en fortsat debat, som gør, at vi i det kommende folketingsår om ikke andet så selv kan stille nogle bestemte forslag, som kan udmønte det arbejde, der er foretaget sommeren over. Derfor er det meget vigtigt for os at vise en konstruktiv ånd i det her for at nå så langt, som vi overhovedet kan.

Det siger jeg selvfølgelig også med baggrund i den lille meningsudveksling, hr. Buksti og jeg havde ved indledningen af debatten, og hvor hr. Buksti følte behov for at tale med meget store bogstaver, så store bogstaver, at man har risiko for, at tingene flyver ind ad det ene øre og ud ad det andet. Det er måske bedre, at vi får debatten ned i et almindeligt leje.

Når vi har fundet behov for overhovedet at diskutere det her, er det ud fra en indstilling om, at når der lovgives på vegne af borgerne, skal borgerne kunne få indsigt i, hvad der foretages, hvad der siges, og hvordan processen er. Uanset om der lovgives igennem Folketinget og det er et rent dansk forslag, vi har med at gøre, eller om der lovgives i EU-systemet via direktiver eller forordninger, som er umiddelbart bindende for borgerne, er det vigtigt, at vi stadig væk holder fast i, at borgerne, som jo bliver

forpligtet af de her love, har indsigt i processen og indsigt i, hvad der bliver sagt fra de enkelte partiers side.

Det har man ikke, som tingene er i dag. Vi har det, for så vidt som det drejer sig om de danske forslag. Der har vi en fast procedure: folketingsbehandling, tre behandlinger, udvalgsprocedure osv. Men vi har det ikke, når det drejer sig om EU-forslag. Og hele bestræbelsen her er fra vores side ment som et ønske om, at vi får den samme procedure ind med, at der er adgang for borgerne i den her proces, når det drejer sig om EU-forslag, som når det drejer sig om rent danske forslag.

Det kan så løses på forskellig vis – og forslagene har jo været talrige; vi er kommet med nogle punkter i vores beslutningsforslag, og der har været andre forslag på bordet: Enten ved, at man åbner Europaudvalget, for at borgerne kan få indsigt herigennem; det kan man gøre elektronisk via radio eller tv eller ved, at man laver det i et forum, hvor borgere og journalister har direkte mulighed for at overvære tingene, eller man kan gøre det ved, at man eventuelt både gør det og også supplerer det med, at Folketinget direkte inddrages. Vi har i vores forslag angivet en tanke om, at man har en egentlig førstebehandling af EU-forslag. Det er en tanke, som vi gerne vil fastholde diskussionen af, fordi vi mener, at det er en rigtig tanke, som det bør ende med på et eller andet tidspunkt.

Det er ikke sikkert, det er det, vi kan nå nu i den her del af processen, men det er noget, vi mener er nødvendigt at nå frem til, så vi får EU-forslagene ind i den ganske almindelige procedure, også i folketingsgrupperne, hvor man gennemgår det, og hvor man kommer her ned i Folketingssalen som ordfører for sit område med den pågældende fagminister. Og dér tager man en grundlæggende diskussion af: Er det her EU-forslag et godt forslag, eller er det ikke et godt forslag?

Så der er altså nogle konkrete forslag også om fagudvalgene, som vi skal have inddraget langt mere. I dag er det rigtigt, som flere ordførere har været inde på, at fagudvalgene har mulighed for at blive inddraget. De bestemmer det sådan set selv, men det betyder altså også, at mange fagudvalg ikke gør det. Om det er, fordi de ikke tager opgaven særlig alvorligt, eller det er på grund af det arbejdspress, fagudvalgene i øvrigt har, kan vi gisne om, og det kan være forskelligt fra udvalg til udvalg. Men sagen er bare, at den inddragelse af fagudvalg-